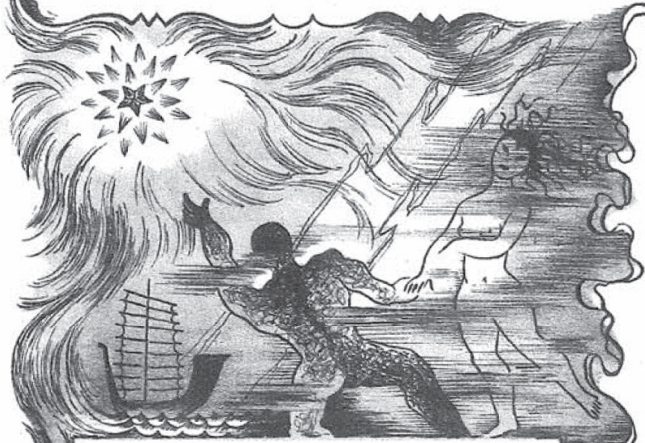

MODERNA KINESISKA DIKTER

Man har på olika sätt fått för sig att det gamla anrika Kina numera skulle ligga i en kulturell dvala, försäkrad av den bryska kontakten med det väsensfrämmande Västerlandet och av de gräsligheter som sedan lång tid gått över landet. För översättaren av vidstående dikter var det en stor glädje att — åtminstone vad poesin beträffar — bli tagen ur villfarelsen. Kontakten med vår del av världen har på detta område snarare visat sig befruktande, och på tju- och trettio-talens uppblomstrade en ung kinesisk diktkonst, friare i formerna än den gamla, brytande med en förtorkad tradition och återknytande till de stora kinesiska individualisterna på 700-talet. Särskilt Siu Tche-mo, kallad »diktens fullkomlige», är en intressant bekantskap att göra.

Det är inte just någon ljus livsyn för vilken dessa unga kinesiska skaldar gör sig till tolkar, men så var inte heller fallet med den kinesiska diktens store, en Li Po, en Tu Fu. Då som nu var det krig, död och livets vansklighet som utgjorde diktens bakgrund.

Gunnar Ekelöf.

SIU TCHE-MO:

DET ÄR EN FEG VÄRLD

Det är en feg värld:
den tål inte kärleken, den tål inte kärleken!
Lös upp ditt hår,
tag av dig barfota,
följ mig, min Kärlek,
låt oss överge denna värld
för att helt få ge oss åt kärleken!

Jag tar dina händer,
följ mig, min kärlek,
må törnet genomborra våra fötter,
må haglet falla över vårt huvud:
du följer mig,
jag tar dina händer
för att fly ur buren, vinna friheten åter!

Följ mig,
min Kärlek!
Redan är människornas värld långt bakom oss,
se framåt, är det inte ett ändlöst vitt hav?
ett ändlöst vitt hav,
ett ändlöst vitt hav,
en frihet utan gränser där vi älskar!

Se däråt, dit jag pekar,
den blåa stjärnan i himlens djup!
Det är en ö täckt med gröna örter,
med friska blommor, bebodd av vackra
fåglar och många slags djur,
skynda, låt oss stiga i denna lätta, snabba
farkost
kärlek, glädje, frihet — ja, låt oss för alltid
lämna människornas värld!
och komma fram till paradiset:
kärlek, glädje, frihet — ja, låt oss för alltid
lämna människornas värld!

SIU-TAN-KO:

JAG ÄR EN DJÄVUL

Jag är en djävul, jag har två genomborrande ögon,
tänder och klor av stål: jag skall bruka mina krafter för att
kuva världen. Vänner, skynda er bort, ty jag är en djävul!

Jag knyter talrika nät, jag sätter tallösa fällor, jag korsar
armarna och väntar på att folk skall falla i dem.

Jag skall kasta diademerna i gravarna. Med vänstra foten
trampar jag på Riterna och med den högra sparkar jag till
marken tillgjord Odmjukhet.

Jag skall förstöra Kinas femtusenaåriga historia, sålunda
skall jag förinta den gula rasen: vad har den gjort för mig,
min fäderejord? Bara givit mig sorg och smärta!

Jag är en djävul. Jag skall tända en väldig eld för att
bränna universum, jag skall tvinga jorden att gå till solens
möte! Vänner, skynda er bort, ty jag är en djävul!

SIU TCHE-MO:

VIK HÄDAN!

Vik hädan, Mänskovärl, vik hädan!
Ensam står jag på toppen av ett skyhögt berg.
Vik hädan, Mänskovärl, vik hädan!
Jag stannar ansikte mot ansikte med himlens
gränslöshet.

Vik hädan, ungdom, ja, vik hädan!
Gå, sök er grav i dalens blomsterdoft.
Vik hädan, ungdom, ja, vik hädan!
Förtro er sorg i skymningen åt korparna.

Vik hädan, mina drömmars fosterland, vik hädan!
Jag kastar och jag krossar illusionens skäl av
jade.

Vik hädan, mina drömmars fosterland, vik hädan!
Fjällvinkens hälsning tar jag leende emot och
havets vågor.

Vik hädan, allt som finns, vik hädan!
Framför mig borrar topparna sig genom skyn.
Vik hädan, Allt, vik hädan!
Framför mig rullar gränslösheten upp sin gräns-
löshet.

Efter Sung Nien-Hsu's franska tolkning av

Gunnar Ekelöf